

Digesti veteris.

I. quod in de tribu.
Author mali, laudator. 1206. C. §. non enim. l. i. de ser. corrup.
Authoritas iudicis non contemnenda. 677. B. §. prætoris. l. si quis ex. de iudi.
Authoritas principis requiritur in mari reficiendis. in verbo muros.
Authoritate propria ingrediendi bona facultatem dat hypotheca. 1931. C. in mar.
Authoritate quæ maiore nituntur, validiora sunt. 248. A. gl. 3. §. l. si quis. de eden.
Auunculus nemo fit adoptione. 2108. E. §. adoptiuæ. de ritu nuptiarum.
Aius & auia non continentur appell. patris & matris. 2116. E. §. hoc capite. in verbo patris.
Auxilium legis frusta implorat, qui in legem committit. 2118. C. D. §. l. i. filio de ritu nup.
Auxilio nouo egent, quæ de nouo emergunt. 209. D. gloss. fin. l. si ab arbitrio. qui satisda. cog. &. 238. E. gl. pe. l. oratio. ne. de fer. &. 631. D. glo. 4. l. licet. de arb. &. 1198. B. §. ex cauila. l. de ætate. de inter. acti.
Auxilia tria contra contumacem locum habent. 1701. E

B
Accalaurei iuris ciui. olim λύται dicebantur. 49. B. in margi. & tex.
Bacchatus, id est lymphaticus. 1961. in margine.
Balbus Lucilius. 70. C
Balneariam facere. 982. A. in margine.
Balneator. 1867. E. glo. balneatore.
Barataria est quando datur pecunia iudicii, ne fiat iustitia. 468. B. in margi.
Bearius est dare quæ accipere. 1406. A. in rubrica commo. vel contra.
Bene agenti creditori inter alios male agentes, fauet lex. 335. E. glo. excepta. §. sed vtrum. l. 3. de mino.
Benefaciendo etiam quis iniuriam quandoque facit. 1074. C. D. §. & l. i. si seruus. ad legem Aquiliam.
ad Benefaciendum benefacientibus omnis creatura mouetur. 784. D. glo. obliquauerunt. §. consuluit. l. sed & si. de petitione hereditatis.
Beneficium, officium, &c. differunt. 716. D
Beneficium amittit quis per suum delictum. 574. D. glo. fin. l. auxilium. de minoribus.
Beneficiū dat, qui depositū accipit. 1622. B. C. §. sed contra. l. Lucius. depo.
Beneficium omne perpetuum est. 311. E. glo. fina. l. fi. de paet.
Beneficiū perditur ratione mēdaci. 1053. A. §. & cum. l. j. si qua. pau. fe. di.
Beneficium principis plenissime interpretandum est. 86. A. l. beneficium de consti. princi.
Beneficium quandoque pro maleficio sumitur. 80. E
Beneficium venditoris prodest emptori. 1778. A. l. emptori.
Beneficium vnius non extenuat maleficium alterius. 1106. A. l. si ex duobus. de noxa.
Beneficio ecclesiastico renuntians minor, an restituatur. 539. E
Beneficio adiuuari nos, non decipi oportet. 1418. C. §. idemque. l. in commo. cōmo.
Beneficio affici hominem, interest hominis. 1801. A. l. seruus. de ser. expor.
Beneficio ecclesiastico renūtiās magis videtur exoneratus quædam pafsus. 539. D. glo. 2. l. ait prætor. de mino.

Beneficio mihi cōpetenti ex persona tua, non vt te inuito. 579. A. l. si iudex. de mino.
Beneficiis iuuari non decipi nos oportet. 1667. C. glo. 4. l. si mandatu. mandati.
Bene gerere) Administratio rerum nō datur minoribus etiam rem suā bene gerētibus. 530. C. D. §. appareat. l. i. de mino.
Bene gestum non debet ex alio euentu resuscitari. 131. C. glo. reprobari. l. 3. de offi. præto.
Bengina interpretatio sequēda. 2164. A. l. si ita. de pac. do.
Benigne quod datum est, fraude reuocari non debet. 1995. B. l. ad res. de ædil. edic.
Benignius. ll. sunt interpretandæ. 177. B. l. benignius. de legi.
Benignius quod est, sequimur. 1255. C. l. si tibi. in fi. si cer. pe.
plus faciunt Benigni mores quæm facultates. 106. B. glo. sobrietas. l. nec ei. in fi. de adop.
Benignior sententia sequenda. 1630. C. l. sed Proc. man.
Benignitas præfertur rigori. 1315. B. glo. humanius. l. 3. de offi. præto.
Beroarij. 135. A
Berones. 1869. C. §. idem. & in margine.
Bestia dicitur magis à feritate quæm ex animalis genere. 331. B. §. Bestias. iumenta vendens ita promittit: esse, Bibere, vt oportet. 1811. B. §. animalium.
Bibens cōsumit pecuniam in bonos usus. 572. A. glo. 2. l. si minor. 25. de mi.
Bissextrus vnde dictus. 534. C
Bissexto natus, quoto die natus dicatur. 534. A. §. proinde.
Bona intelliguntur deducto ære alieno. 2155. C. glo. 3. l. mulier. de iur. do.
in Bonis non sunt liberti. 1142. C
Bona fides exigit, vt quod conuenit fiat. 1860. B. l. cum venderem. loca.
Bona fides in cōtractibus requiritur. 1625. C. l. bona fi. &. 1678. C. §. Paulus. l. si mādatu. mandati.
Bonæ fi. conuenit, ne de alieno lucrū quis sentiat. 1638. A. B. §. si procurator. l. idemque. manda.
Bonæ fid. conuenit, vt quisque præcipuū habeat quod ex re eius quæsitū est. 1174. C. l. communis. com. diui.
Bonæ fi. nō congruit de apicibus iuris disputare. 1657. B. §. quædam. l. si fideiſſor. manda.
Bonæ fid. non conuenit abnegare quod quisque accepit. 1616. D. l. quod seruus. depo.
nihil Bonæ fi. magis cōgruit quæm id præstari quod inter cōtrahentes actum sit. 1810. E. §. cū enim. l. ex empto. de aetio. empt & ven.
Bonæ fi. iudicium non recipit præstation. quæ contra bonos mores fit. 2044. B. l. generaliter. de usur.
Bonæ fidei possessor an faciat fructus naturales suos perceptione sola. 2065. A. glo. bonæ fidei.
Bonæ fidei possessor, & fructuarius differt. 2055. C. D. glo. separati sunt.
Bonæ fidei possessor fit dominus fructuū, cū primū à solo separati sunt. 865. C. D
Bonæ fi. possessor in id tantum quod ad se peruenit tenetur. 772. C. glo. facti.
Bonæfi. possessor nō tenetur de casu. 832. E
Bonæ fid. possessor quando facit fructus suos. 935. B. C. l. si usufructua.
Bonæ fi. poss. quādoque non lucratur fructus. 869. C. glo. eos. l. emptor. de rei vi. omnia quæ contra Bo nam fi. fiunt, veniunt in empti actionem. 1803. B. §. om-

nia. l. i. de aetio. emp.
Bonam fidem præstare debet qui pfocitat. 1637. C. D. l. idemque.
Bona fide factū, bene fieri videtur. 1291. E. glo. 3. §. in popularibus. l. cum qui. de iure iur.
æque Bonū dandum, ac recipiēdum. 642. E. glo. fina. l. Labeo. de arbi.
Bonum est bibere. in verbo. consumere.
Bonum & æquum considerare debet iudex. 224. B. l. 2. si quis cautio.
Bonum & æquum differunt. 54. B. C
Boni non metu pœna, sed spe præmij inuitandi. 54. D
Bonii viri arbitrati quid cōtinetur. 959. B. in fi.
Bono viro non conuenit credere alicuius interesse quod animo sœuentis non sit satisfactum. 1800. B. §. si quid.
Bono abstinentia est malum facete. in verbo malum facit.
Bono melius inuenitur. 138. E. gl. 1. l. nec quicquam. de offi. procon.
non sufficit abstinenza à malo, nisi fiat qd Bonum est. 60. D. in verbo abstinenza.
Bonorum possessiones tres sunt, quæ ius non tribuunt. 721. D
Bonis parentibus natus, bonus præsumitur. & econtra. 1980. E. in mar. l. l. quod si. de ædil. edict.
Bonos fructu producit arbor bona. 1980. D. E. glo. l. quod. si de ædil. edict.
Bononiam extruxit Theodosius imperator. 50. B
Bononienses sunt magni dissimulatores. 150. B
Bos an sit iumentum. 1984. C. §. vnde.
Brabeutæ gymnicis agonibus præterant. 342. C. in margine.
Breuitas termini non vitiat contractum. 1880. B. §. in operis. l. insulam. loca.
Breuitate gaudent moderni. 477. D. glo. l. i. quod metus causa.
Brigator. 379. B. in margine.
Brutus. 70. B
Bulgarus.) Ordine turbato succedit Bulgare nato. 732. E. glo. 2. l. nam &. de inoffi. testa.
Bursæ commodum.) Numerus personarū præualet dignitati, cum agitū de commodo bursæ. in verbo. Numerus.
C
Adens de equo, si occidat, æquè punitur ac si occidisset gladio. 1052. B. C. in margine.
leuius Cadit quod ex alto cadit. 987. B. C. §. stillicidiū. l. seruitutes. de ser. vrb. præ.
Cadaucos. 2114. B. §. veterem.
Cæcus post cæcitatem iudex esse non potest. 677. E
Cæcus adeptam retinet dignitatem, nouā non accipit. 330. C. §. quamuis. l. i. de postu.
Cælius Antipater. 70. B
Cælius Sabinus. 72. C
Cæsa. 1825. B. §. si ruta.
Cæteri. 378. B
Cæterum, id est alioquin. 1966. B
Cæterum, id est certe: quādoque vt. 252. B
Calamitas vnde. 88. D
Calamitas matris nō debet ei nocere qui in utero est. Ibidem. C. l. & seruorum. §. ingenui. de statu hominum.
Calamitosorum precibus illachrymari iudex non debet. 150. A. l. obseruādum. de offi. præsi.
Calcare vuam lectam. 1829. D. §. cæterum.
Calculus, id est computatio. 347. C
Calculus quid. 326. A
Caligatus miles. 339. E
Calliditas,

